

VATTENSKYDDSSOMRÅDE BONDSJÖN

*Förslag till vattenskyddsföreskrifter med
motiveringar*

**HÄRNÖSAND
ENERGI & MILJÖ**

Vattenskyddsområde Bondsjön

Förslag till vattenskyddsföreskrifter med motiveringar

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1	Vattenskyddsområdets syfte	1
2	Anmälan om olyckshändelse	1
3	Påföljd	1
4	Vattenskyddsområdets avgränsning	1
5	Definitioner	1
6	Vattentäktsson	5
7	Petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor	6
8	Bekämpningsmedel, växtnäringsämnen, djurhållning och vattenbruk	7
9	Avloppsanläggningar	10
10	Upplag och deponier	11
11	Vägar, väghållning, trafik m.m.	13
12	Täktverksamheter och andra markarbeten	14
13	Energianläggningar och anläggningar för utvinning av vatten	16
14	Övrig verksamhet	17

1. VATTENSKYDDSSOMRÅDETS SYFTE

Syftet med vattenskyddsområdet och tillhörande föreskrifter är att säkerställa att vattentillgången i Bondsjön och Långsjön kan användas som dricksvattentäkter i ett flergenerationsperspektiv. Detta syfte uppnås genom att vattentillgången skyddas mot föroreningar eller verksamheter som kan medföra negativ inverkan på ytvattnets kvalitet och kvantitet. Vid prövning av tillstånd ska den sökta verksamheten prövas individuellt gentemot detta syfte.

Tillstånd enligt dessa föreskrifter krävs inte om åtgärden eller verksamheten ska prövas enligt miljötillsynsförordningen, vattenverksamhet, strandskydd, jordbruk eller annan verksamhet i miljöbalken eller med stöd av enligt balken utfärdad förordning. Frågan om verksamheten är förenlig med behovet av skydd för vattnet, villkorsfrågor etc. prövas då i stället i det ärendet.

2. ANMÄLAN OM OLYCKSHÄNDELSE

Olyckshändelser, spill, läckage, som kan utgöra risk för vattenförorening skall omgående anmälas av den som orsakat tillbudet eller fått kännedom om tillbudet. Anmälan ska göras till den kommunala räddningstjänsten på telefonnummer 112, den kommunala förvaltningen för miljöfrågor samt vattentäktens huvudman. Skyldigheten att anmäla regleras i lag (2003:778) 2 kap. 1 § och möjlig påföljd regleras i samma lag 10 kap. 3 §.

3. PÅFÖLJD

Överträdelse av skyddsföreskrifter kan medföra straffansvar enligt 29 kap. 8 § miljöbalken (1998:808).

4. VATTENSKYDDSSOMRÅDETS AVGRÄNSNING

Vattenskyddsområdets avgränsning och zonindelning redovisas på den karta som tillhör dessa föreskrifter. Där väg utgör gräns mellan primär skyddszon och sekundär skyddszon eller mellan primär skyddszon och områden utanför vattenskyddsområdet ingår hela vägområdet i primär skyddszon. Där väg utgör gräns mellan sekundär skyddszon och tertiär skyddszon eller mellan sekundär skyddszon och områden utanför vattenskyddsområdet ingår hela vägområdet i sekundär skyddszon. Där väg utgör gräns mellan tertiär skyddszon och områden utanför vattenskyddsområdet ingår hela vägområdet i tertiär skyddszon. Vägområdet utgörs av väganläggningen inklusive diken och slänter.

5. DEFINITIONER

I dessa föreskrifter avses med:

Arbetsfordon: fordon som är avsedda att användas vid verksamhetsutövning, undantaget fordon som är avsedda enbart för personbefordran och är försedda med 9 sittplatser eller färre. Arbetsfordon kan vara traktorer, lastbilar, bussar, transportbilar, grävmaskin, vält m.m. Även arbetsfordon uppställda för reparation inkluderas.

Arbetsmaskin: alla maskiner som inte är ett fordon och som drivs med flytande bränsle eller oljor. Arbetsmaskiner kan vara stationära förbränningsmotorer, transformatorer, elverk m.m.

Avfall: varje föremål, ämne eller substans som ingår i en avfallskategori och som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.

Avloppsvatten: spillvatten eller annan flytande orenlighet, vatten som använts för kylning, dagvatten eller vatten som avleds för avvattnings av begravningsplats.

Dagvatten: regn- eller smältvatten som rinner från gator, vägar, tak och andra hårdgjorda ytor och som inte tränger ned i marken.

Deponi: Med deponi avses här plats för uppläggning och förvaring av avfall på marken. Som deponi anses inte en plats eller anläggning där avfall 1) lastas om för att beredas för vidare transport till en annan plats där det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas, 2) lagras innan det återvinns eller behandlas, om lagringen sker för en kortare period än tre år, eller 3) lagras innan det bortskaffas, om lagringen sker för en kortare period än ett år.

Djurenhet: definieras enligt miljöprövningsförordningen (2013:251). Med en djurenhet avses t.ex. en häst eller 10 får. I föreskrifterna avses antal djurenheter per verksamhetsutövare.

Djurhållning: sådan typ av djurhållning som regleras i miljöprövningsförordningen (2013:251), t.ex. hållande av nötkreatur, häst, svin, får, fjäderfä. Till djurhållning räknas i dessa föreskrifter inte hållande av hund eller katt.

Farligt avfall: det avfall som definieras i 3 § avfallsförordningen.

Farligt gods: sådant gods som avses i Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps föreskrifter om transport av farligt gods på väg och terräng (MSBFS 2011:1). Som farligt gods räknas inte gods som är avsett för personligt bruk, hushållsbruk eller för sport och fritid, under förutsättning att det hanteras, och vid transport lastsäkras, så att inte skada eller olägenheter för människors hälsa eller miljön uppstår.

Fordon: Med fordon avses varje motordrivit transportmedel som kan framföras på mark, snö, vatten eller is.

Förorenade massor: Med förorenade massor avses massor från ett område, en deponi, mark, grundvatten eller sediment som är förorenat och vars föroreningshalter påtagligt överskrider lokal eller regional bakgrundshalt.

Förorening: Med förorening avses halter som påtagligt överskrider lokal eller regional bakgrundshalt av ämnen som kan påverka yt- eller grundvattnets kvalitet eller kvantitet negativt.

Grävning: Med grävningsarbeten avses här att åstadkomma grop i marken.

Hantering: en verksamhet eller åtgärd som utgörs av tillverkning, bearbetning, behandling, förpackning, förvaring, lagring, transport, användning, omhändertagande, destruktion, konvertering, saluförande, överlåtelse och därmed jämförliga förfaranden.

Husbehovstäkt: sådant uttag av material som skall användas inom den egna fastigheten för dess egna behov. En husbehovstäkt där det utbrutna materialet används som ersättning för tjänster, avyttras eller på annat sätt utnyttjas kommersiellt betraktas ej som husbehovstäkt.

Hushållsspillvatten: bad-, disk-, tvätt- och klosettwater.

Infiltrationsanläggning: anläggning där avloppsvatten avleds till grundvattenmagasin. Exempel på infiltrationsanläggning är stenkista, förstärkt infiltration och infiltrationsbrunn.

Jord- och vattenslagning: Med jord- och vattenslagning avses den förvaring av plantor som sker i jord eller vatten i väntan på att de ska planteras.

Kemiska bekämpningsmedel: en kemisk produkt som är avsedd att förebygga eller motverka att djur, växter eller mikroorganismer, däribland virus, orsakar skada eller olägenhet för människors hälsa eller skada på egendom. Det omfattar växtskyddsmedel som används i huvudsak för att skydda växter, och växtprodukter inom jordbruk, skogsbruk och trädgårdsbruk. Begreppet inkluderar således även träsäddningsmedel.

Kemiska dammbindningsmedel: kemikalier avsedda att minska damning på grusvägar. Exempel på sådana kemikalier är salter som kalciumklorid och magnesiumklorid.

Kemiska halkbekämpningsmedel: kemikalier avsedda för att smälta snö och is på vägbanor i syfte att bekämpa halka. Exempel på sådana kemikalier är natriumklorid (koksalt) och kalciummagnesiumacetat (CMA).

Maskinell skogsbruksåtgärd: skogsbruksåtgärd som utförs med motordrivet arbetsfordon.

Materialtäkt: Täkt av berg, sten, grus, sand, lera, jord, torv eller andra jordarter.

Miljöfarlig verksamhet: Utsläpp av avloppsvatten, fasta ämnen eller gas från mark, byggnader eller anläggningar i mark, vattenområden eller grundvatten. Användning av mark, byggnader eller anläggningar på ett sätt som kan medföra olägenhet för omgivningen genom annat utsläpp än ovanstående, genom förorening av mark, luft, vattenområden eller grundvatten samt genom buller, skakningar, ljus, joniserande eller icke-joniserande strålning eller liknande.

Mindre grävarbete: Markarbete av mindre omfattning som sker inom fastighet. Mindre grävarbete kan vara grävning för fundament för staket, flaggstång eller friggebod, markberedning för garageuppfart, platsättning, stubbrytning av enstaka träd som ej ingår i skogsbruk, uppgrävning av block eller liknande.

Ohyra: Med ohyra avses insekter, spindlar, kvalster och liknande djur.

Punktbekämpning: Avser exempelvis:

- bekämpning som utförs med sprayburkar för hushållsbruk
- bekämpning eller behandling av en stam eller ett rotsystem i taget om den använda metoden har sådan precision att inget bekämpningsmedel hamnar någon annanstans än på det avsedda objektet och endast täcker/berör en begränsad del av objektet – t.ex. fickning eller pensling/avstrykning.

Som punktbekämpning räknas inte fläckvis behandling runt skogsplanter över ett helt hygge, eller enbart bekämpning på greener inom en golfbana. Inte heller kan en totalinsats fördelad över flera tätt på varandra följande spridningstillfällen räknas som punktbekämpningar.

Schaktning: Med schaktningsarbeten menas här sänkning av markytan för anläggningsarbeten.

Skadedjur: Med skadedjur avses större djur som gnagare och vissa fåglar. Förvildade katter räknas som skadedjur om deras förekomst innebär sanitär olägenhet eller risk för sådan.

Skogsbruksåtgärd: Åtgärder som omfattas av skogsvårdslagen, t.ex. föryngringsavverkning, röjning, gallring, uttag av skogsbränsle (grenar, toppar och stubbar), skyddsdikning, dikesrensning och markberedning.

Stallgödsel: Husdjurens träck eller urin med eventuell inblandning av foderrester, strömedel eller annan vätska såsom spillvatten, disk- och tvättvatten, pressaft från ensilage eller eventuell nederbörd uppsamlad på gödselplatta, rastgård och i behållare. Begreppet omfattar även de ingående delarna i behandlad form.

Strandbete: Möjlighet för boskap att gå ut i naturliga vattendrag eller obebäddad strandzon. Bete i anslutning till dike eller dikesanvisning är ej strandbete.

Tillsynsmyndighet: Tillsynsmyndighet är den myndighet som fastställer vattenskyddsområde med föreskrifter. I de fall Länsstyrelsen fastställer föreskriften kan de besluta att överlåta tillsynen till den kommunala nämnden för miljöfrågor.

Transport av farligt gods: Förflyttning av farligt gods med transportmedel samt sådan lastning, lossning, förvaring och annan hantering av det farliga godset som utgör ett led i förflyttningen. Som transport anses dock inte förflyttning endast inom ett område där det farliga godset tillverkas, lagras eller förbrukas.

Upplag: plats på marken eller i vattnet för uppläggning och förvaring av förorenande ämnen, avfall, förorenade massor, massor med okänd miljöstatus eller andra förorenade produkter. Plats på marken för kompostering av hushållsavfall från enskilt hushåll är ej att betrakta som upplag.

Växtnäring: naturgödsel, handelsgödsel, avloppsslam och liknande med syfte att höja växtproduktionen.

Yrkesmässig verksamhet: verksamhet som har en viss omfattning och varaktighet, samt ett objektivet fastställbart vinstsyfte och är av självständig karaktär. Samtliga av dessa fyra kriterier måste vara uppfyllda för att något ska kunna betraktas som yrkesmässigt. Verksamheten behöver dock inte vara vederbörandes huvudsysselsättning. Kravet på vinstsyfte markerar gränsdragningen mot hobbyverksamhet.

6. VATTENTÄKTSZON

I Naturvårdsverkets Allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden till 7 kap. 22 § miljöbalken står:

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör föreskrivas att endast vattentäktverksamhet får bedrivas i vattentäktsszonen och att detta område bör vara inhägnat eller, om det omfattar ytvatten, vara synligt avgränsat."

"I föreskrifterna bör anges att vattentäktsszonen och mark som utnyttjas för infiltration (för konstgjord grundvattenbildning) enbart får disponeras av vattentäktsinnehavaren och för vattentäktverksamhet."

6.1. Föreslagen föreskrift avseende vattentäktsszon

Inom vattentäktsszonen får endast vattentäktverksamhet bedrivas.

Vattentäktsszonen får endast disponeras av huvudmannen för dricksvattenförsörjningen.

6.2. Motiv till föreslagen föreskrift avseende vattentäktsszon

Föreslagen reglering är motiverad då området närmast vattentäkten är särskilt känsligt för störningar och ingen annan verksamhet bör därför förekomma inom detta område.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för vattentäktsszon bedöms följa Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

7. PETROLEUMPRODUKTER OCH ANDRA BRANDFARLIGA VÄTSKOR

I Naturvårdsverkets Allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden till 7 kap. 22 § miljöbalken står:

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör, för primär skyddszon, föreskrivas att hantering av petroleumprodukter inte får förekomma annat än för att försörja bostads- och jordbruksfastigheter med olja och att det i sådana fall krävs tillstånd. För sekundär skyddszon bör föreskrivas att det krävs tillstånd för sådan hantering av petroleumprodukter som på kort eller lång sikt kan motverka syftet med skyddet. Myndigheten bör ange i föreskrifterna vilken hantering som avses."

7.1. Föreslagen föreskrift avseende petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor

7.1.1. Primär skyddszon – petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor

Inom Bondsjöns vattenområde är hantering av petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor förbjuden. Hantering för drift av den allmänna vattenförsörjningen är undantaget förbudet.

Etablering av lagringsplatser för petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor är förbjuden. Lagring av petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor på befintlig lagringsplats kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

För hantering av petroleumprodukter för uppvärmning av byggnader krävs tillstånd av tillsynsmyndigheten.

All övrig hantering av petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor i större mängd än 250 liter är förbjuden, med undantag för transport av petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor, drift av den allmänna vattenförsörjningen samt drivmedel i fordon, transportmedel och arbetsmaskiner.

7.1.2. Sekundär skyddszon – petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor

Hantering av petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor i större mängd än 250 liter kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten, med undantag för uppvärmning av byggnader, tankning av fordon och transportmedel, transport av petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor, samt drivmedel i fordon, transportmedel och arbetsmaskiner.

7.2. Motiv till föreslagna föreskrifter avseende petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor

7.2.1. Primär skyddszon

Redan vid små utsläpp av diesel i Bondsjön finns en stor risk att smakgränsen överskrids, även om totalomblandning i hela vattenvolymen antas. Även för utsläpp av bensen kan förhållandevis måttliga mängder medföra halter av bensen och MTBE som innebär att dricksvattnet bedöms som otjänligt. I verkligheten kan totalomblandning inte förutsättas och därför kan även mindre utsläppsmängder ha en stor negativ påverkan på råvattenkvaliteten.

Mot denna bakgrund är det rimligt att införa restriktioner avseende hantering av petroleumprodukter inom Bondsjöns vattenområde.

Hantering av petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor i mängder över 250 liter i närheten av vattentäkten (d.v.s. i den primära skyddszonen) bedöms utgöra en beaktansvärd risk för vattenförsörjningen och hanteringen bör därför regleras. Mängden, 250 liter, har valts för att samstämma med NFS 2003:24, kap 10.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för primär skyddszon är något lägre än nivån i Naturvårdsverkets allmänna råd (2003:16) om vattenskyddsområden, eftersom befintliga lagringsplatser blir tillståndspliktiga och inte förbjudna.

Etablering av lagringsplatser i primär skyddszon bedöms vara olämpligt med tanke på vattentäktens sårbarhet, varför sådan förbjuds.

Enligt Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2003:24) om skydd mot mark- och vattenförorening vid lagring av brandfarliga vätskor gäller i vattenskyddsområde krav på sekundärt skydd för cisterner eller lösa behållare som rymmer mer än 250 liter brandfarlig vätska. Undantaget är befintliga cisterner och lösa behållare med tillhörande rörledningar. Genom krav på tillstånd för befintliga lagringsplatser för petroleumprodukter ges tillståndsmyndigheten möjlighet att ställa krav på relevanta skyddsåtgärder, som exempelvis sekundärt skydd.

7.2.2. Sekundär skyddszon

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för sekundär skyddszon bedöms vara i nivå med Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden. Hantering av petroleumprodukter och andra brandfarliga vätskor i mängder över 250 liter bedöms utgöra en beaktansvärd risk för vattentäkten. Med tillståndsplikt i sekundär skyddszon kan denna hantering regleras och villkor föreskrivas så att miljöaspekter beaktas och att nödvändiga skyddsåtgärder vidtas.

8. BEKÄMPNINGSMEDEL, VÄXTNÄRINGSÄMNINGEN, DJURHÅLLNING OCH VATTENBRUK

I Naturvårdsverkets Allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden till 7 kap. 22 § miljöbalken står:

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör föreskrivas att i primär skyddszon är hantering av kemiska bekämpningsmedel förbjuden. För sekundär skyddszon bör föreskrivas om krav på tillstånd för hantering av kemiska bekämpningsmedel. För yrkesmässig hantering av växtnäringsämnen i vattenskyddsområde bör föreskrivas om krav på tillstånd. Myndigheten bör ange i föreskrifterna vilken hantering som avses."

8.1. Föreslagen föreskrift avseende bekämpningsmedel, växtnäringsämnen, djurhållning och vattenbruk

8.1.1. Primär skyddszon – bekämpningsmedel, växtnäringsämnen, djurhållning och vattenbruk

All hantering av kemiska bekämpningsmedel är förbjuden. Undantaget från förbud är privatpersons hantering inomhus, enstaka punktbekämpningar mot ohyra och skadedjur samt transport.

Jord- eller vattenslagning av plantor som behandlats med bekämpningsmedel är förbjuden.

Yrkesmässig spridning av växtnäring kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Lagring av gödsel direkt på mark är förbjudet.

Nya samt ändring av befintliga gödselanläggningar kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Lagring av ensilage som kan avge pressaft kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Vattenbruk, som innebär utfodring av t.ex. fisk och skaldjur eller annan jämförbar verksamhet kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Strandbete vid sjö eller vattendrag av ungdjur yngre än sju (7) veckor är förbjudet. Strandbete vid sjö eller vattendrag av mer än hundra (100) djurenheter kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

8.1.2. Sekundär skyddszon – bekämpningsmedel, växtnäringsämnen, djurhållning och vattenbruk

Hantering av kemiska bekämpningsmedel kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten. Undantaget från krav på tillstånd är privatpersons hantering inomhus, enstaka punktbekämpningar mot ohyra och skadedjur samt transport.

Jord- eller vattenslagning av plantor som behandlats med bekämpningsmedel kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Yrkesmässig spridning av växtnäring kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Lagring av gödsel direkt på mark är förbjudet, med undantag för tillfällig lagring på upp till tre veckor.

Nya samt ändring av befintliga gödselanläggningar kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Lagring av ensilage som kan avge pressaft kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Vattenbruk, som innebär utfodring av t.ex. fisk och skaldjur eller annan jämförbar verksamhet kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

8.2. Motiv till föreslagna föreskrifter avseende bekämpningsmedel, växtnäringsämnen, djurhållning och vattenbruk

8.2.1. Primär skyddszon

Hantering av bekämpningsmedel inom primär skyddszon bedöms utgöra så stor risk för vattentäkten att den ska vara förbjuden. Restriktionsnivån för hantering av bekämpningsmedel i föreslagen föreskrift för primär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

Genom förbud mot jord- och vattenslagning av plantor som behandlats med bekämpningsmedel elimineras denna riskkälla. Föreskriften är relevant med avseende på det aktuella markområdets nyttjande. Risken kan vara aktuell t.ex. vid plantering efter skogsavverkning.

Spridning av växtnäring bedöms vara en risk för dricksvattenförsörjningen, huvudsakligen på grund av närsaltläckage men även med hänsyn till risken för spridning av patogener från exempelvis naturgödsel. Mot denna bakgrund är det rimligt att kräva tillstånd för dessa verksamheter inom primär skyddszon. Restriktionsnivån för hantering av växtnäring i föreslagen föreskrift för primär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

Lagring av gödsel direkt på mark bedöms utgöra en risk då urlakning och spridning av patogener och närsalter kan ske vid exempelvis nederbörd. Därför ses detta som olämpligt i primär zon och regleras med förbud.

Genom krav på tillstånd för nya eller ändring av befintliga gödselanläggningar ges tillsynsmyndighet möjlighet att ge synpunkter på utformning, placering och rutiner för hantering vid anläggningarna.

Pressaft från ensilage innehåller närsalter och kan även innehålla patogena mikroorganismer. Genom krav på tillstånd för lagring av ensilage som kan avge pressaft ges möjlighet till kontroll av hanteringen.

Odling av fisk och skaldjur kan vara en källa till spridning av närsalter och vattenburen smitta direkt i vattenmiljön. Det bedöms därför vara rimligt att kräva tillstånd för sådan verksamhet inom primär skyddszon. Med ett tillståndsförfarande kan lokaliseringen av sådan verksamhet styras i enlighet med Naturvårdsverkets allmänna råd 93:10 "Fiskodling – planering, tillstånd, tillsyn", där det anges att närhet till vattentäkt bör undvikas vid lokalisering av fiskodling.

Strandbete bör regleras enligt Naturvårdsvårdsverkets handbok om vattenskyddsområde 2010:5 där det framgår att riskerna med strandbete och spridning av naturgödsel vid främst ytvattentäkter behöver beaktas när det gäller vattenburen smitta orsakad av parasiter, virus m.m. Till exempel har den art av *Cryptosporidium* som kan överföras till människor, *Cryptosporidium Parvum*, i svenska studier påvisats hos kalvar yngre än 7 veckor. Mot denna bakgrund är det rimligt att införa restriktioner avseende strandbetande ungdjur. Större koncentrationer av betande djur medför ökad risk för spridning av andra patogener. Detta motiverar tillståndsplikten för större antal djur.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för primär skyddszon bedöms följa Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

8.2.2. Sekundär skyddszon

Bekämpningsmedel är långlivat och även låga halter kan skada en dricksvattenresurs. I sekundär skyddszon bör det därmed ställas höga krav på tillståndsansökningar från verksamhetsutövare som tänker använda bekämpningsmedel.

Genom krav på tillstånd för jord- och vattenslagning av plantor som behandlats med bekämpningsmedel säkerställs möjligheten att förelägga och kontrollera att hanteringen sker på ett för vattentäkten säkert sätt. Föreskriften är relevant med avseende på det aktuella markområdets nyttjande. Risken kan vara aktuell t.ex. vid plantering efter skogsavverkning.

Spridning av växtnäring bedöms vara en risk för dricksvattenförsörjningen, huvudsakligen på grund av närsaltläckage men även med hänsyn till risken för spridning av patogener från exempelvis naturgödsel. Mot denna bakgrund är det rimligt att kräva tillstånd för dessa verksamheter inom sekundär skyddszon. Restriktionsnivån för hantering av växtnäring i föreslagen föreskrift för sekundär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

Lagring av gödsel direkt på mark bedöms utgöra en risk då urlakning och spridning av patogener och närsalter kan ske vid exempelvis nederbörd. Därför ses detta som olämpligt i sekundär zon och regleras med förbud. Undantaget för tillfällig lagring upp till tre veckor ses som rimligt av praktiska skäl för att nedmyllning/nedbrukning ska kunna ske och dessutom bedöms risken för påverkan på vattentäkten av sådana upplag vara mindre i sekundär zon.

Genom krav på tillstånd för nya eller ändring av befintliga gödselanläggningar ges tillsynsmyndighet möjlighet att ge synpunkter på utformning, placering och rutiner för hantering vid anläggningarna.

Pressaft från ensilage innehåller närsalter och kan även innehålla patogena mikroorganismer. Genom krav på tillstånd för lagring av ensilage som kan avge pressaft ges möjlighet till kontroll av hanteringen.

Odling av fisk och skaldjur kan vara en källa till spridning av närsalter och vattenburen smitta direkt i vattenmiljön. Inom sekundär skyddszon bedöms det vara möjligt att hitta lokaliseringar som kan vara förenliga med vattentäktsverksamheten. Mot denna bakgrund är det rimligt med tillståndskrav för vattenbruk.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för sekundär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

9. AVLOPPSANLÄGGNINGAR

I Naturvårdsverkets Allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden till 7 kap. 22 § miljöbalken står:

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör föreskrivas om förbud mot ytterligare infiltrationsanläggningar för hushållspillvatten och utsläpp av annat avloppsvatten i primär skyddszon. För sekundär skyddszon bör föreskrivas om krav på tillstånd för sådana anläggningar."

9.1. Föreslagen föreskrift avseende avloppsanläggningar

9.1.1. Primär skyddszon – avloppsanläggningar

Det är förbjudet med utsläpp av avloppsvatten samt etablering av infiltrationsanläggning för hushållspillvatten.

9.1.2. Sekundär skyddszon – avloppsanläggningar

Utsläpp av avloppsvatten samt etablering av infiltrationsanläggning för hushållspillvatten kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

9.2. Motiv till föreslagna föreskrifter avseende avloppsanläggningar

Inom Härnösands kommun gäller generellt att det för anläggande av enskilt avlopp för klosettwater krävs tillstånd från den kommunala nämnden enligt 9 kap. 6 § miljöbalken samt 13 § i förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

Delar av den primära och sekundära skyddszonen utgörs av verksamhetsområde för kommunalt vatten och avlopp. Inom de delar som utgör sådant verksamhetsområde skall huvudmannen kunna erbjuda anslutning till alla fastighetsägare enligt lag (2006:412) om allmänna vattentjänster.

9.2.1. Primär skyddszon

Infiltrationsanläggning för hushållspillvatten medför risk för mikrobiell förorening och påverkan av närsalter. Det är därför viktigt att etablering av sådana anläggningar är förbjuden inom den primära skyddszonen.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för primär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

9.2.2. Sekundär skyddszon

Enligt Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2006:7) om små avloppsanläggningar kan Miljökontoret vid bedömning av avloppsanordning vid tillsyn och tillståndsprövning i varje enskilt fall relatera skyddsåtgärder beträffande hälso- och miljöskydd för den enskilda anordningen till en normal eller hög skyddsnivå. Bedömningen av vilken skyddsnivå som behövs bör göras utifrån naturgivna och andra förutsättningar i området. Andra förutsättningar

bör kunna vara att anordningen är inom ett vattenskyddsområde. Hög skyddsnivå medför automatiskt vissa krav. Det är därför lämpligt att införa krav på tillstånd gällande etablering av infiltrationsanläggningar i sekundär skyddszon, så kommunen får möjlighet att i varje enskilt fall bedöma vilken skyddsnivå som krävs.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för sekundär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

10. UPPLAG OCH DEPONIER

I Naturvårdsverkets Allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden till 7 kap. 22 § miljöbalken står:

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör föreskrivas att i primär och sekundär skyddszon permanenta upplag av bark och timmer är förbjudna. I sekundär skyddszon bör upplag från en avverkningssäsong få förekomma. För tillfälliga sådana upplag i primär skyddszon bör föreskrivas om krav på tillstånd."

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör anges att i primär och sekundär skyddszon upplag av asfalt, oljegrus eller vägsalt är förbjudna."

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör anges att upplag av avfall eller av snö som härrör från trafikerade ytor i en skyddszon inte får förekomma i en skyddszon med strängare föreskrifter."

10.1. Föreslagen föreskrift avseende upplag och deponier

10.1.1. Primär skyddszon – upplag och deponier

Det är förbjudet med upplag av bark, flis, spån, rundtimmer, energisortiment och liknande. Upplag med en varaktighet om maximalt tre månader på en plats är undantaget förbudet. Lagring av brännved eller andra träbaserade produkter för husbehov är undantaget förbudet.

Det är förbjudet med upplag och deponering av avfall, förorenade massor eller massor med okänd miljöstatus. Upplag och mellanlagring av trädgårdsavfall, rena jordmassor eller motsvarande är undantaget förbudet.

Det är förbjudet med upplag av asfalt och oljegrus.

Det är förbjudet med upplag av halkbekämpningsmedel eller dammbindningsmedel. Saltinblandad sand är undantaget förbudet.

Det är förbjudet med upplag av snö med ursprung från trafikerade ytor utanför den primära skyddszonen.

10.1.2. Sekundär skyddszon – upplag och deponier

Det är förbjudet med upplag av bark, flis, spån, rundtimmer, energisortiment och liknande. Upplag med en varaktighet om maximalt tre månader på en plats är undantaget förbudet. Lagring av brännved eller andra träbaserade produkter för husbehov är undantaget förbudet.

Det är förbjudet med upplag och deponering av avfall, förorenade massor eller massor med okänd miljöstatus. Upplag och mellanlagring av trädgårdsavfall, rena jordmassor eller motsvarande är undantaget förbudet.

Det är förbjudet med upplag av asfalt och oljegrus.

Det är förbjudet med upplag av halkbekämpningsmedel eller dammbindningsmedel. Saltinblandad sand är undantaget förbudet.

Det är förbjudet med upplag av snö med ursprung från trafikerade ytor utanför de primära och sekundära skyddszonerna.

10.2. Motiv till föreslagna föreskrifter avseende upplag och deponier

10.2.1. Primär skyddszon

Vattenförsörjning kan påverkas negativt vid lagring av rundtimmer, energisortiment, flis, spån och bark, t.ex. genom utlakning av fenoler. Därför bör permanenta upplag av bark, flis, spån, rundtimmer och energisortiment vara förbjudna.

Enligt Miljöbalken gäller att alla som bedriver eller avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd skall skaffa sig den kunskap som behövs med hänsyn till verksamhetens eller åtgärdens art och omfattning för att skydda människors hälsa och miljön mot skada eller olägenhet. För att tydliggöra dessa krav samt att visa på att det är olämpligt att inom ett vattenskyddsområde ha upplag av massor eller avfall som kan innebära en risk för vattentäkten eller som har okänd "miljöstatus" föreslås en reglering som är mer långtgående än Naturvårdsverkets allmänna råd.

Med "massor med okänd miljöstatus" avses massor där kunskap om innehållet av föroreningar eller vad som kan laka ut från massorna saknas.

Upplag av asfalt, oljegrus och halkbekämpningsmedel eller dammbindningsmedel innebär stora risker för spridning av föroreningar till ytvattnet. Mot denna bakgrund förbjuds sådana upplag i den primära skyddszonen.

Restriktionsnivån avseende upplag i föreslagen föreskrift motsvarar i stort sett nivån i Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

10.2.2. Sekundär skyddszon

Vattenförsörjning kan påverkas negativt vid lagring av rundtimmer, energisortiment, flis, spån och bark, t.ex. genom utlakning av fenoler. Därför bör permanenta upplag av bark, flis, spån, rundtimmer och energisortiment vara förbjudna.

Enligt Miljöbalken gäller att alla som bedriver eller avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd skall skaffa sig den kunskap som behövs med hänsyn till verksamhetens eller åtgärdens art och omfattning för att skydda människors hälsa och miljön mot skada eller olägenhet. För att tydliggöra dessa krav samt att visa på att det är olämpligt att inom ett vattenskyddsområde ha upplag av massor eller avfall som kan innebära en risk för vattentäkten eller som har okänd "miljöstatus" föreslås en reglering som är mer långtgående än Naturvårdsverkets allmänna råd.

Med "massor med okänd miljöstatus" avses massor där kunskap om innehållet av föroreningar eller vad som kan laka ut från massorna saknas.

Upplag av asfalt, oljegrus och halkbekämpningsmedel eller dammbindningsmedel innebär stora risker för spridning av föroreningar till ytvattnet. Sådana upplag förbjuds därför i den sekundära skyddszonen.

Restriktionsnivån avseende upplag i föreslagen föreskrift motsvarar i stort sett nivån i Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

11. VÄGAR, VÄGHÅLLNING, TRAFIK M.M.

I Naturvårdsverkets Allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden till 7 kap. 22 § miljöbalken står:

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör föreskrivas att i primär skyddszon transport av farligt gods får ske endast på anvisade transportleder."

"I primär skyddszon bör föreskrivas om krav på tillstånd för spridning av vägsalt."

11.1. Föreslagen föreskrift avseende vägar, väghållning, trafik m.m.

11.1.1. Primär skyddszon – vägar, väghållning, trafik m.m.

Anläggande av väg eller järnväg är förbjuden.

Genomgående transport av farligt gods får endast ske på väg 708, väg 709, väg 710, väg 717 och väg 718.

Spridning av kemiska halkbekämpningsmedel eller kemiska dammbindningsmedel kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten. Saltinblandad sand är undantaget tillståndskravet.

Inom Bondsjöns vattenområde är båttrafik med förbränningsmotorer och fordonstrafik med förbränningsmotorer förbjuden.

11.1.2. Sekundär skyddszon – vägar, väghållning, trafik m.m.

Anläggande av väg eller järnväg kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Spridning av kemiska halkbekämpningsmedel eller kemiska dammbindningsmedel kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten. Saltinblandad sand är undantaget tillståndskravet.

11.2. Motiv till föreslagna föreskrifter avseende vägar, väghållning, trafik m.m.

Enligt lokal trafikföreskrift 22 FS 2002:222 är det förbud mot genomfartstrafik med motordrivna fordon på väg 721. Föreskriften gäller från korsningen med Västra Ringvägen till korsningen med väg 718.

11.2.1. Primär skyddszon

Anläggande av väg eller järnväg innebär stora risker för påverkan på vattentäkten genom risk för spridning av föroreningar under såväl byggskede som driftskede. Mot denna bakgrund är det rimligt med förbud mot att anlägga väg eller järnväg inom primär skyddszon. Restriktionen avseende anläggande av väg omfattar även isväg.

Olyckor med farligt gods kan medföra långtgående konsekvenser för vattenförsörjningen, det är därför olämpligt att fordon med farligt gods trafikerar utanför rekommenderade vägar för transport av farligt gods. Det saknas dock rekommenderade vägar för transport av farligt gods inom vattenskyddsområdet. De vägar som i föreskriften tillåts för genomgående transport av farligt gods är de större vägarna inom vattenskyddsområdet och vattenskyddsområdets utformning gör att transporter av farligt gods måste tillåtas längs dessa vägar.

Stora problem kan uppstå på vattentäkter på grund av vägsalt eftersom kloridjonen är mycket lättrörlig och transporteras med vägdragvattnet till ytvattnet. Förhöjda kloridhalter i dricksvattnet kan ge ökad korrosion och vid höga halter risk för smaksförändringar. För att undvika påverkan på vattentäkter från användning av kemiska halkbekämpningsmedel eller kemiska dammbindningsmedel krävs tillstånd inom primär skyddszon.

Båttrafik med förbränningsmotorer och fordonstrafik med förbränningsmotorer kan medföra icke obetydliga spill, läckage eller andra utsläpp av petroleumprodukter. Även relativt små spill, läckage och övriga utsläpp av petroleumprodukter kan medföra smakpåverkan eller att gränsvärden för dricksvattenkvaliteten riskerar att överskridas. Det bedöms därför vara rimligt att förbjuda båttrafik med förbränningsmotorer samt fordonstrafik med förbränningsmotorer inom Bondsjöns vattenområde för att uppnå erforderligt skydd.

Båttrafik och skotertrafik på övriga sjöar kan innebära en viss risk för vattentäkten genom spill, läckage och övriga utsläpp av petroleumprodukter och olyckor. Reglering av båt- och skotertrafik på andra sjöar än Bondsjön bedöms dock medföra mer långtgående restriktioner än vad som krävs för att skydda vattentäkten.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för primär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

11.2.2. Sekundär skyddszon

Anläggande av väg eller järnväg innebär stora risker för påverkan på vattentäkten genom risk för spridning av föroreningar under såväl byggskede som driftskede. Mot denna bakgrund är det rimligt att kräva tillstånd för att anlägga väg eller järnväg inom sekundär skyddszon. Restriktionen avseende anläggande av väg omfattar även isväg.

Stora problem kan uppstå på vattentäkter på grund av vägsalt eftersom kloridjonen är mycket lätttröglig och transporteras med vägdragvattnet till ytvattnet. Förhöjda kloridhalter i dricksvattnet kan ge ökad korrosion och vid höga halter risk för smaksförändringar. För att undvika påverkan på vattentäkter från användning av kemiska halkbekämpningsmedel eller kemiska dammbindningsmedel krävs tillstånd inom sekundär skyddszon.

Båttrafik samt skotertrafik på sjöar kan innebära en viss risk för vattentäkten genom spill, läckage och övriga utsläpp av petroleumprodukter och olyckor. Reglering av båt- och skotertrafik bedöms dock medföra mer långtgående restriktioner än vad som krävs för att skydda vattentäkten.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för sekundär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

12. TÄKTVERKSAMHETER OCH ANDRA MARKARBETEN

I Naturvårdsverkets Allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden till 7 kap. 22 § miljöbalken står:

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör anges att materialtäkt är förbjuden [...] i primär skyddszon för ytvattentäkt [...]. För husbehovstäkter i ett vattenskyddsområde bör föreskrivas om krav på tillstånd. Oljespill får ej förekomma. Det bör även föreskrivas att tillfartsvägar till täkter så långt som möjligt skall vara avspärrade."

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör föreskrivas att schaktningsarbete, t.ex. i samband med vägbyggen eller annat byggande, och muddring inte får utföras utan tillstånd. För pålning, spontning och underjordsarbete bör föreskrivas om krav på tillstånd [...] i primär skyddszon för en ytvattentäkt."

12.1. Föreslagen föreskrift avseende täktverksamheter och andra markarbeten

12.1.1. Primär skyddszon – täktverksamheter och andra markarbeten

Det är förbjudet med materialtäkt.

Det är förbjudet med återfyllning med massor som medför risk för förorening av grund- eller ytvatten.

Maskinella schaktnings- och grävningsarbeten samt sprängning, borrhning, pålning, spontning och andra liknande arbeten kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten. Mindre grävarbeten samt arbeten som berör den allmänna vattenförsörjningen är undantagna från kravet på tillstånd.

Dikning av åkermark och öppen mark kräver tillstånd av Länsstyrelsen i Västernorrlands län.

Husbehovstäkt kräver tillstånd av Länsstyrelsen i Västernorrlands län.

12.1.2. Sekundär skyddszon – täktverksamheter och andra markarbeten

Det är förbjudet med återfyllning med massor som medför risk för förorening av grund- eller ytvatten.

Maskinella schaktnings- och grävningsarbeten samt sprängning, borrhning, pålning, spontning och liknande arbeten, där storleken på arbetet överstiger motsvarande grundläggning av en enskild villa, kräver anmälan till tillsynsmyndigheten. Arbeten som berör den allmänna vattenförsörjningen är undantagna från kravet på anmälan.

Dikning av åkermark och öppen mark kräver tillstånd av Länsstyrelsen i Västernorrlands län.

Husbehovstäkt kräver tillstånd av Länsstyrelsen i Västernorrlands län.

12.2. Motiv till föreslagna föreskrifter avseende täktverksamheter och andra markarbeten

Generellt gäller tillståndsplikt för täkter enligt 9 kap. 6a-d § miljöbalken. Enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) gäller tillståndsplikt för all täktverksamhet med undantag för husbehovstäkter.

12.2.1. Primär skyddszon

Täkter är en beaktansvärd risk för vattentäkten. Små täkter kan emellertid eventuellt accepteras, därav finns möjlighet att söka tillstånd för t.ex. husbehovstäkter. Genom tillståndsplikt i primära skyddszonen för husbehovstäkter ger det möjlighet för Länsstyrelsen att sätta upp villkor för verksamheten, t.ex. avseende uppställning av fordon, som får ses som en av större riskerna för vattenförorening med täktverksamhet.

Dikning av åkermark och öppen mark medför nya spridningsvägar för eventuella föroreningar och påverkar därmed direkt vattenskyddsområdets utformning. Det är därför lämpligt med tillståndskrav för sådana åtgärder.

Avseende markarbete såsom schaktning, grävning, sprängning, borrhning, pålning, spontning och liknande arbeten samt återfyllning med förorenade massor har skyddsföreskrifterna samma restriktionsnivå som Naturvårdsverkets allmänna råd.

12.2.2. Sekundär skyddszon

Täkter är en beaktansvärd risk för vattentäkten. Det är därför lämpligt med tillståndsplikt även för husbehovstäkter. Genom tillståndsplikt i sekundära skyddszonen för husbehovstäkter ger det möjlighet för Länsstyrelsen att sätta upp villkor för verksamheten, t.ex. avseende uppställning av fordon, som får ses som en av större riskerna för vattenförorening med täktverksamhet.

Dikning av åkermark och öppen mark medför nya spridningsvägar för eventuella föroreningar och påverkar därmed direkt vattenskyddsområdets utformning. Det är därför lämpligt med tillståndskrav för sådana åtgärder.

Avseende markarbete såsom schaktning, grävning, sprängning, borrar, pålning, spontning och liknande arbeten samt återfyllning med förorenade massor bedöms skyddsföreskrifterna motsvara restriktionsnivån i Naturvårdsverkets allmänna råd.

13. ENERGIANLÄGGNINGAR OCH ANLÄGGNINGAR FÖR UTVINNING AV VATTEN

I Naturvårdsverkets Allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden till 7 kap. 22 § miljöbalken står:

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör anges att [...] i primär skyddszon för ytvattentäkt krävs tillstånd för [...] anläggningar [för lagring av och utvinning av värmeenergi ur berg, mark och vatten, uttag av vatten från berg och jord, samt även andra typer av borrar som kan påverka vattentillgång/kvalitet]."

13.1. Föreslagen föreskrift avseende energianläggningar och anläggningar för utvinning av vatten

13.1.1. Primär skyddszon – energianläggningar och utvinning av vatten

Ny anläggning eller komplettering av befintlig anläggning för lagring av och utvinning av värmeenergi eller kyla från berg, mark eller vatten kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Ny anläggning eller komplettering av befintlig anläggning för uttag av vatten från berg, jord eller vatten kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

13.2. Motiv till föreslagna föreskrifter avseende energianläggningar och utvinning av vatten

13.2.1. Primär skyddszon

Genom tillståndsplikt i primära skyddszonen för nya energianläggningar och enskilda anläggningar för utvinning av vatten ger det möjlighet för miljö- och byggnämnden att sätta upp villkor för anläggandet av energianläggning eller vid uttag av vatten från berg, jord eller vatten.

Det finns uppgift om befintliga anläggningar för uttag av grundvatten eller för utvinning eller lagring av värme eller kyla ur mark och grundvatten. Lagstiftning får dock inte vara bakåtsyftande och det kan därför inte ställas krav på anmälan för anläggningar som installerades före miljöbalkens ikraftträdande. Genom aktiv tillsyn bör det vara möjligt att säkerställa att befintliga anläggningar inte innebär risk för påverkan på vattentäkten.

Delar av den primära skyddszonen utgörs av verksamhetsområde för kommunalt vatten och avlopp. Inom de delar som utgör sådant verksamhetsområde skall huvudmannen kunna erbjuda anslutning till alla fastighetsägare enligt lag (2006:412) om allmänna vattentjänster.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för primär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

13.2.2. Sekundär skyddszon

Generellt gäller krav på anmälan av energianläggningar för utvinning av värmeenergi ur berg, mark eller vatten. Det finns uppgifter om befintliga anläggningar för uttag av grundvatten eller

för utvinning eller lagring av värme eller kyla ur mark och grundvatten. Lagstiftning får dock inte vara bakåtsyftande och det kan därför inte ställas krav på anmälan för anläggningar som installerades före miljöbalkens ikraftträdande. Genom aktiv tillsyn bör det vara möjligt att säkerställa att befintliga anläggningar inte innebär risk för påverkan på vattentäkten.

Delar av den sekundära skyddszonen utgörs av verksamhetsområde för kommunalt vatten och avlopp. Inom de delar som utgör sådant verksamhetsområde skall huvudmannen kunna erbjuda anslutning till alla fastighetsägare enligt lag (2006:412) om allmänna vattentjänster.

Mot denna bakgrund föreslås inga restriktioner för den sekundära skyddszonen.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för sekundär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (2003:16) om vattenskyddsområden.

14. ÖVRIG VERKSAMHET

I Naturvårdsverkets Allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden till 7 kap. 22 § miljöbalken står:

"I föreskrifter för ett vattenskyddsområde bör anges att i primär skyddszon sådan miljöfarlig verksamhet som innebär risk för förorening av yt- eller grundvatten inte får etableras. I sekundär skyddszon bör föreskrivas om krav på tillstånd för ny anmälningspliktig miljöfarlig verksamhet."

14.1. Föreslagen föreskrift avseende övrig verksamhet

14.1.1. Primär skyddszon – övrig verksamhet

Det är förbjudet att etablera sådan verksamhet som kan påverka yt- eller grundvattnets kvalitet eller kvantitet negativt.

Användning, förvaring och transport av större mängder än för normalt hushållsbehov av ämnen som kan påverka yt- eller grundvattnets kvalitet eller kvantitet negativt såsom impregneringsmedel, lösningsmedel eller andra kemiska produkter eller varor kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Maskinell skogsbruksåtgärd kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

14.1.2. Sekundär skyddszon – övrig verksamhet

Etablering av anmälningspliktig miljöfarlig verksamhet och vattenverksamhet kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Maskinell skogsbruksåtgärd kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten.

14.2. Motiv till föreslagna föreskrifter avseende övrig verksamhet

14.2.1. Primär skyddszon

Miljöfarliga verksamheter regleras även i andra föreskrifter under Miljöbalken. Skyddsföreskrifter föreslås i enlighet med Naturvårdsverkets allmänna råd som ett komplement till de andra föreskrifterna under miljöbalken. På så sätt bedöms ett fullgott skydd uppnås.

Föreslagen föreskrift innebär att alla maskinella skogsbruksåtgärder är tillståndspliktiga och ger möjlighet att styra hur avverkning ska utföras för att minimera risken för negativ påverkan (kemisk, fysikalisk och bakteriell) på råvattnet. Motormanuella skogsbruksåtgärder, dvs

skogsbruksåtgärder som utförs manuellt med handhållen motorutrustning såsom motorsåg och röjsåg, är tillåtna.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för primär skyddszon följer Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.

14.2.2. Sekundär skyddszon

Föryngringsavverkning om minst 0,5 hektar ska enligt Skogsvårdslagen (1979:429) anmälas till Skogsstyrelsen senast sex veckor i förväg. Föryngringsavverkning omfattar all avverkning utom gallring och röjning. Föreslagen föreskrift innebär att alla maskinella skogsbruksåtgärder är tillståndspliktiga och ger möjlighet att styra hur avverkning ska utföras för att minimera risken för negativ påverkan (kemisk, fysikalisk och bakteriell) på råvattnet. Motormanuella skogsbruksåtgärder, dvs skogsbruksåtgärder som utförs manuellt med handhållen motorutrustning såsom motorsåg och röjsåg, är tillåtna.

Restriktionsnivån i föreslagen föreskrift för sekundär skyddszon bedöms vara i nivå med Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2003:16) om vattenskyddsområden.